

¿QUO VADIS... CONVERGÈNCIA D'ARBUCIES?

Cada dia que passa, els ciutadans de Catalunya tenen més consciència política; la democràcia ja no és aquell pollet sortit de l'ou, comença a ésser un pollastre amb poques plomes i (si Déu vol) en poc temps serà un gros gall amo del galliner. Cal vigilar que l'esperver que sempre està a l'aguait no s'ens l'endugui i el procés de llibertat i democràcia serà el nostre gall de llavor si hi col.labora el seny i el treball de tots els catalans.

Una vegada que siguin passats pel garbell el gran nombre de partits polítics, el poble, amb l'aprenentatge i la intuïció que sempre ha demostrat, sabrà clarament de quins partits es pot fiar; seran els que tindran una gran majoria de votants. Ja ho ha demostrat C.D.C. en les últimes eleccions al Parlament de Catalunya. Repeteixo; és un dels partits que mereixen confiança.

C.D.C. és un agrupament seriós, treballador, amb ànims de aixecar el nostre poble. Però com que al carro del victoriós molts hi volen pujar cal esbrinar quins són els de bona fe, quins estimen Catalunya i cal vigilar els no identificats que procuren fer el joc en dos fronts i servir-se d'un partit determinat per interès propi.

Què volem dir amb tot això?

Primer.- Seria interessant que els militants de C.D.C. que formin part del Comité Executiu Local siguin bons Nacionalistes (tots ens coneixem de temps). Els altres poden ésser militants però serà necessari que deixin els primers llocs a les noves generacions.

Segon.- Per no perdre prestigi i no fer una mala feina cal bandejar els grups Independents. Es preferible intentar una bona Oposició Constructiva encara que quedeu sols.

Tercer.- A l'arribar el dia de les noves Eleccions Municipals és necessari presentar una candidatura de C.D.C. on el cap de llista sigui una persona responsable, intel·ligent, que tingui bona imatge, sigui bon NACIONALISTA i a més que sàpiga trobar un equip coherent, animós, disposat a "anar per feina" i que entre aquests no hi hagi gent que faci mal pensar als electors. D'aquesta manera el poble us tindrà confiança, vosaltres no el defraudareu i la victòria serà segura.

JOSEP Mª IGLÉSIAS I DALMAU

POBLE DIVIDIT - POBLE DEBILITAT

Sovint sentim dir que estem en un temps de crisi profunda; també s'ha fet notar en el nostre poble.

I com tota crisi, té la seva cara positiva i la negativa. Parlem d'alguns aspectes negatius.

Em vull referir a la trista divisió que es viu a tants aspectes. Tan és així que en alguns casos -massa- les persones o grups que pensen de distinta manera arriben a mirar-se com uns enemics odiosos i despreciables en una foscor exasperant.

És molt trist que no tinguem prou comprensió i maduresa per no caure en la greu feblesa de fer un poble dividit en dos bàndols.

Però no m'ho acabo de creure. Tot just ens deixondim d'un mal son i abans no acabem de despertar-nos, ens volem tornar endormiscar persistint en la mateixa estratègia canviant senzillament de tàctica, fent trabanquetes constants. Com si viure contra algú - ens omplís la solitud.

No podríem treure més suc positiu d'aquesta crisi? Crec que ens podria desvetllar, enfortir, engrandir; ens podria ajudar a moure i descobrir les desigualtats socials, - les manques de solidaritat entre persones, etc.

Una crisi que ens podria ajudar a construir un poble unit, agermanats en un ideal - comú. És precisament quan patim, sofrim i estimem de cor quan més adquirim fortalesa humana.